

המערער

אמנון קסל

-

המשיב

המוסד לבטוח לאומי

בפני: סגנית הנשיא אלישבע ברק-אוסוסקין, השופט עמירם רבינוביץ, השופט יגאל פליטמן

בשם המערער - עו"ד נירה גולן

בשם המשיב - עו"ד אמנון סבח

פסק דין

השופט יגאל פליטמן

1. לפנינו ערעור לאחר מתן רשות (בר"ע 290/03) על פסק דינו של בית הדין האזורי בנצרת (השופט הראשי חיים סומך; בל 1126/03), בו נדחה ערעורו של המבקש על החלטת הוועדה לעררים (נכות כללית) מיום 19.12.02 (להלן – הוועדה).
 2. הוועדה קבעה בהחלטתה, כי המערער לא איבד 50% מכושרו לעבוד. קביעתה זו של הוועדה נסמכה על דו"ח פקידת השיקום ועל הערכת הרופא המוסמך ש"התובע מסוגל לעבודה מלאה בתנאים מיוחדים (מגבלות ראייה ועבודה ביד אחת)".
 3. למערער דרגת נכות רפואית כוללת בשיעור של 79%. בין נכויותיו הרלבנטיות יש לציין, 35% נכות בגין ליקוי ראייה ו-65% נכות בגין קטיעת יד ימין.
 4. הוועדה לעררים שדנה בדרגת אי כושרו של המערער להשתכר, הייתה צריכה לסמוך החלטתה על הערכתה שלה את אי כושרו של המערער לעבוד ולא על הערכת פקידת השיקום והרופא המוסמך. דו"חות פקידת השיקום והרופא המוסמך היו יכולים להיות לה לעזר באשר להיבט העובדתי, אך לא באשר להיבט המשפטי מקצועי של קביעת דרגת אי הכושר.
- פקיד התביעות אינו איש מקצוע מומחה בהערכת דרגת אי כושר. משום כך נקבע בסעיף 209(ב) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה - 1995, כי עליו להחליט בנוגע לדרגת אי הכושר רק "לאחר שרופא מוסמך ופקיד שיקום שהמוסד הסמיכו לכך חיוו דעתם בכתב לעניין זה".

לא כך הדבר לגבי הוועדה לעררים. בהתאם לתקנה 26 לתקנות הביטוח הלאומי (ביטוח נכות) (קביעת אחוזי נכות רפואית, מינוי ועדה לעררים והוראות שונות), התשמ"ד - 1984 (להלן – התקנות) - הוועדה לעררים מורכבת "מרשימה של מומחים במקצועות התעסוקה, השיקום והרפואה".

לאור זאת, על הוועדה לעררים הדנה בערר על החלטת הדרג הראשון, לדון מחדש בדרגת אי הכושר ולנמק כדבעי החלטתה, ולא לאמץ למעשה את הערכת הערכאה קמא לעניין זה.

5. בבוא הוועדה לעררים לדון בדרגת אי הכושר כאמור, נקודת המוצא שלה "צריכה להיות, כי ליקויי הרפואיים של המערער מבטאים דרגה אובייקטיבית של אי כושר לעבוד. מתוך נקודת מוצא זו, על הוועדה לקבוע את דרגת אי כושרו על פי נסיבותיו האישיות של הנכה" (עבל 327/04 עזאת מוהרה – המוסד לביטוח לאומי; לא פורסם, וסעיף 209(ב) לחוק).

6. הוועדה במקרה שלפנינו לא עשתה כן, ולפיכך מוחזר אליה עניינו של המערער על מנת שתדון מחדש בדרגת אי כושרו על פי האמור.

7. סוף דבר- הערעור מתקבל. תוך 30 יום מהיום בו יומצא לו פסק הדין ישלם המוסד לביטוח לאומי למערער הוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין בסך כולל של 3,500 ש"ח בתוספת מע"מ.

ניתן היום ב' שבט התשס"ה (12 בינואר 2005) בהעדר הצדדים.

השופט יגאל פליטמן

השופט עמירם רבינוביץ

סגנית הנשיא אלישבע ברק-אוסוסקין